

Ohlédnutí za vyvrcholením
finálové série Ženské
basketbalové ligy

Nepamatují takhle soudržný tým!

V kalendáři se v ten den vyjímalý dvě čtyřky. Byla sobota, 4. 4. 2009, a v nabitě brněnské hale Na Rosničce se odehrával rozhodující zápas finálové série Ženské basketbalové ligy. Gambrinus Brno a ZVVZ USK Praha spolu sváděly úpornou bitvu, na jejímž konci se na světelné tabuli také objevila čtyřka - a právě v čase 40:00 vypuklo v modrozlutém táboře bujaré veselí.

„Nebylo to jednoduché utkání,“ otíral si pot z čela unavený, ale viditelně nesmírně šťastný kouč Lubor Blažek. „Prohrávali jsme o 10 bodů, chvílemi se nám nedařilo, po zranění levý Kubliny jsme museli přemýšlet o tom,

jak upravit sestavu... Pomalu, krůček po krůčku, jsme ale zase vstupovali zpátky do zápasu a jsem šťastný, že se nám nakonec podařilo vyhrát. Dali jsme do toho srdce,“ vykládal několik minut po utkání.

Po utkání, v němž se měnila historie, jak správně řekla řecká křidelnice Evanthia Maltsi. Basketbalistky ZVVZ USK totiž získaly potřebný třetí bod a po vítězství 3:2 na zápasy slavily získání mistrovského titulu!

Přitom kdo by to byl o několik dní dříve čekal...

Psal se 25. března a naše družstvo prohrávalo ve finálové sérii už 0:2. „Museli jsme si dosavadní průběh série rozebrat,“ prozradil Lubor Blažek, že hráčky ani realizační tým v té době v žádném případě nezahálely.

„Ale nebylo to o tom, že by se zvedal hlas a křičelo se. Spíš šlo o motivační rozhovory. S ukázkou toho, co jsme předvedli a že jsme schopni hrát líp!“

Co konkrétně přineslo kýžený obrat? Nezanedbatelný podíl na něm měla i změna strategie. „Změnili jsme taktiku hry v obraně,“ řekl dále kouč. „Přišli jsme s něčím novým a družstvo věřilo tomu, že to bude fungovat. Navíc vědělo, že nebudeme hrát to samé, s čím jsme v prvních dvou zápasech neuspěli, ale že jsme něco změnili.“

A změny přinesly své ovoce.

Hráčkám ZVZ USK se nejprve povedlo sérii zdramatizovat, když uspěly ve třetím duelu v Brně, poté i vyrovnat, když díky šťastné trojce Evanthie Maltsi z vlastní poloviny hřiště zvítězily v Praze, a nakonec i otočit ve svůj prospěch – když vyhrály pátý zápas na Moravě!

„Je to pro nás velké pohlazení,“ neskrýval radost ze zlatých medailí Lubor Blažek. „Pro mě a pro kolegu Ivana Beneše to nebyla jednoduchá sezona, protože jsme neustále museli reagovat na zranění, ke kterým,

bohužel, průběžně docházelo. I kvůli tomu byla naše výkonnost v počátku sezony hodně kolísavá. Všechno to bylo o opravdu tvrdé práci, která se vyplatila!“

Pohár pro vítěze Ženské basketbalové ligy v sezoně 2008/09 je pro všechny tou nejsladší odměnou. „Nepamatuji tak těžkou sezona, ale také nepamatuji takhle soudržný tým,“ zdůraznil trenér mistryň České republiky. „Náš tým dokázal, že srdce je to, co může na hřišti vyhrávat!“

S manažerem Markem Kučerou
o mistrovské sezoně

V týmu dojde k minimálním změnám

V nedávno skončené sezoně, kterou basketbalistky ZVVZ USK Praha završily ziskem vytouženého titulu, měl práce až nad hlavu. Právě na něm totiž bylo najít náhrady za dlouhodobě zraněné hráčky. Poté, co kapitánka Michaela Ferančíková zvedla nad hlavu pohár určený pro mistryně České republiky a jejím spoluhráčkám i členům realizačního týmu se na krku houpaly zlaté medaile, si však manažer Marek Kučera mohl říci: za tu námahu to stálo! Ale popořádku...

Marku, tahle sezona byla bez diskuse hodně divoká. Kvůli zraněním se několikrát řešila otázka změn v hráčském kádru, jak náročné to bylo z tvého pohledu?

Bylo to hodně obtížné. Náplní mé práce je naplnit kádr kvalitními hráčkami. Jakmile se některá hráčka zraní a doktoři mi řeknou, že už do konce sezony nenastoupí, je to pro mě signál k tomu, že se musíme sejit s majitelem, říct si, jaké jsou finanční možnosti klubu, a pak následuje to, že buď sháníme náhradu, nebo to v družstvu řešíme jinak. V našem

případě to bylo o to složitější, že se zranily tři hráčky základní pětky a v tu chvíli je hodně těžké je nahradit takovým způsobem, aby si tým udržel stále stejnou kvalitu.

Jak je těžké najít v rozehrané sezoně kvalitní hráčku, vždy na konkrétní post?

Vždy musíme oslovit agenty, přes které zjišťujeme, kdo je v tu chvíli volný, jak to vypadá s hráčkami v jiných klubech – jestli hrají, nebo existuje možnost, že by je jejich klub třeba uvolnil atd. Je to hlavně o neustálé komunikaci s agenty.

V případě Nykeshy Sales to bylo i o osobním kontaktu, neboť Ivan Beneš se na ni jel podívat do Lotyšska, že?

My jsme věděli, že Nykesha má kvalitu. Ivana Beneše jsme tam poslali z toho důvodu, že jsme chtěli vědět, jestli je zdravotně v pořádku. Ověřili jsme si, že tomu tak je, že sice hrála na jiném postu, než je zvyklá, ale to se dá všechno spravit. Hlavní bylo zkontrolovat její zdravotní stav, a v momentě, kdy jsme viděli, že je zdravá, jsme do toho šli.

Z kolika hráček jste vybírali v případě levý Kubliny a Nykeshy Sales?

V rozehrané sezoně je výběr samozřejmě slabší, takže jsme v obou případech vybírali tak ze tří čtyř hráček.

Dá se říct, že obě hráčky, a obzvláště to platí v případě Nykeshy, byly ve finálové sérii velkým přínosem, souhlasíš?

Určitě ano. Jak jsme měli smůlu na to, že se nám hráčky pozraňovaly, tak na druhou stranu musím říct, že se nám oba nákupy povedly. Levu jsme si nechali i pro příští sezonu, Nykeshu bohužel kvůli limitu Američanek ne.

Říká se, že všechno zlé je k něčemu dobré. Je pro klub velkým povzbuzením, že dokázal všechny trable ustát a zvládnout?

Pro mě je to výborné v tom, že se nám podařilo hráčky sehnat a zajistit klub tak, aby mohl splnit cíle, které jsme měli. Samozřejmě, když se nějaká hráčka zraní a družstvo vidí, že dlouhodobě nebude, tak si všichni přejí, ať vedení přivede někoho, kdo bude hrát dál na stejné úrovni. A nám se to opravdu podařilo: tým pochopil, že hráčky, které přišly, jsou kvalitní a že se o ně může opřít.

Byl titul o to sladší, kolik úsilí jste museli během sezony vynaložit, aby se všechny komplikace podařilo zdárně přelkenout?

Já nevím, protože to byl náš první titul (pousmál se).

Možná, kdyby byl druhý, třetí, tak bych si řekl: super, že ho máme a je sladší než ten předcházející. My jsme na něj ale čekali spoustu let a já nejsem schopen posoudit, jestli je sladší díky tomu, že jsme překonali tolik problémů, nebo že se nám vůbec podařilo Gambrinus porazit.

Dokážeš říci, kdy ti bylo během sezony nejhůře?

V týmu jsme udělali velké změny, takže poprvé před sezonou, kdy tady panovalo obrovské napětí, jak vůbec budeme hrát. Podruhé asi v momentě, kdy jsme řešili zranění Sandry, Sonji, Ivanky, a do toho přišla

zpráva, že Swin odjede na operaci. Říkal jsem si, že bude hodně obtížné, abychom uhráli to, co chceme, a to jsem si ještě myslel, že Sonja naskočí dřív.

A kdy nejlépe, to je asi jasné, že?

Nejlíp mi bylo v Brně po posledním utkání, to je opravdu úplně jasné. Prožíval jsem nádherné chvíle, stejně jako všichni ostatní.

Ve finále jsme prohrávali 0:2 na zápasy, neřikal sis už, že nám to v lize opět nevyjde?

Když jsme prohrávali 2:0, tak jsme to hodně řešili. Co se děje, proč se to děje, proč holky nehrají tak, jak jsme si všichni představovali, proč nemají štávu, proč jim chybí větší nasazení, vymýšleli jsme, jak to celé změnit

a holky povzbudit... V tu chvíli nebyla situace moc růžová a představa toho, že by finále skončilo 3:0, mě hodně děsila. Řekl bych, že bychom si takový výsledek ani nezasloužili. Po prvním vyhraném zápase se člověk trochu nadechl a řekl si: dobře, zvládli jsme to v Brně, pojďme zkusit udělat další krok, dotáhnout to v Praze na remízu a pak už budeme začínat vlastně 51 na 49 pro

Žabiny, protože byly doma. Čtvrté utkání jsme zvládli, i když s obrovským štěstím, a tam přišel první obrovský pocit úlevy, že jsme to dotáhli na 2:2. I kdyby poslední zápas nedopadl tak, jak dopadl, tak si myslím, že by to pro nás byl obrovský úspěch.

A pak přišlo rozhodující páté utkání...

Ve druhém poločase, kdy nám Gambrinus odjel na těch deset bodů, jsem si říkal, že to je hodně. Věděl jsem, že stahovat takový náskok proti tak kvalitnímu družstvu bude hodně obtížné. Můj názor je, že Brno to v rozhodujících okamžicích nezvládlo psychicky. Domácí hráčky to chtěly hodně rychle urvat na větší rozdíl ve skóre, aby bylo po zápase, a to si myslím, že je trošku strhlo.

Z obou táborů zaznívaly hlasy, že rozhodl větší hlad hráček ZVVZ USK po úspěchu. Souhlasíš s tím?

Jednoznačně. Nikdy jsme třináct titulu za sebou neměli, ale myslím si, že to člověka ukolébá. V každém případě je určitě mnohem lehčí se nažhavit na první titul, než na čtrnáctý.

Je vaší snahou udržet klíčové hráčky pro delší časové období, tzn. minimálně pro příští sezonu?

Naší strategií už to je dlouhodobě, i když to tak vůbec nevypadá. Někdy před třemi lety jsme si řekli: pojďme vybudovat tým, který si

zkusíme nechat delší dobu. Jenže se nám ho nikdy nepodařilo sestavit tak, abychom byli přesvědčeni, že může úspěšně plnit cíle, které máme. Když jsem loni dohodl Sonju Kiretu, tak mi agent říkal: To jsi koupil dobře, protože Sonja kamkoliv přišla, tam získala titul, takže jsi na dobré cestě. A já jsem měl opravdu radost z toho, jak se nám povedlo před touto sezonou družstvo postavit.

Můžeš v tomto období nastínit, jak velkých změn dozná složení A-týmu?

Změny budou minimální. Míša Ferančíková končí svou kariéru, takže odchází, končí také Ivanka Matič a Nykesha Sales. Tu bychom si rádi nechali, přemýšleli jsme, jak to udělat, ale protože budeme mít druhou Američanku na postu 4, tak to bohužel nešlo. Základní kostra týmu zůstala stejná, o nových posilách budeme naše fanoušky průběžně informovat (už se tak děje na webu www.uskbasket.cz – pozn. aut.).

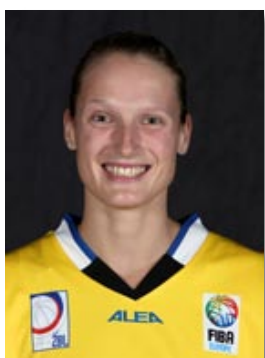
Na závěr se ještě vraťme k zisku mistrovského titulu. Prozradíš nám, které blahopřání tě nejvíce potěšilo?

Určitě od manželky, která má během sezony rodinu víc na starosti, protože já nemám tolik času. Má první esemeska po vítězství v pátém utkání v Brně patřila jí. A jinak musím říct, že zpráv mi přišlo strašně moc, i od lidí, které jsem hodně dlouho neviděl. Zprávy chodily maximálně dvě až tři hodiny po zápase, takže bylo vidět, že spousta lidí finále sledovala, což svědčí o tom, že šlo o velice atraktivní sérii.

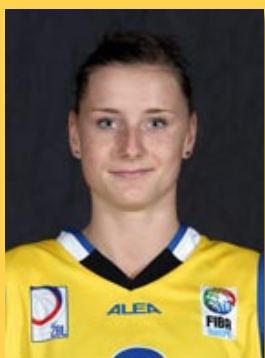
Zlatý tým

očima hlavního kouče Lubora Blažka

Michaela Ferančíková

„Hráčka základního kádru, která byla díky svým zkušenostem jak bodově, tak i v obraně velkým přínosem. To samé samozřejmě platilo i v oblasti motivace, kde byla velice důležitým článkem. Míša nám jako kapitán hrozně moc pomohla, hlavně svojí rozvahou a přístupem k celému týmu. Stoprocentně to byla dobrá spojka mezi mnou a družstvem. Vždy je potřeba, aby byl v týmu někdo tak korektní, že se s ním trenér může bavit o problémech týkajících se družstva, a právě ona je člověk, který mi v tomhle obrovsky pomohl.“

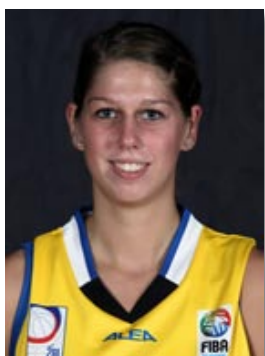
Kateřina Bartoňová

„Mladá hráčka, které hodně věřím. A doufám, že ona věří tomu, že to s ní člověk myslí dobře. Domnívám se, že jsem jí dal dostatek příležitostí a věřím, že už v příští sezoně udělá další výkonnostní skok. Na postu rozehrávače to má velice náročné, protože musí dostat družstvo do systému, a ovládat takové individuality, které v týmu jsou, je pro tak mladou hráčku těžké. Ona to ale určitě zvládne, a když na sobě bude pracovat, stane se základní oporou našeho družstva.“

Lindsay Whalen

„Basket jí v Praze hodně baví. Snažil jsem se ve hře využít všechna její pozitiva, vlastně jsem jí skoro vůbec nesisoval nějakými úkoly. Jako playmakerovi jsem jí dal absolutní důvěru. I když komunikace mezi námi samozřejmě probíhala a někdy jsem do toho musel vstupovat, myslím si, že to byla právě ona, kdo stál za naším úspěchem. Akorát jsem jí potřeboval vysvětlit, že je střelec, což si o sobě dlouho nemyslela (pousmál se). Chtěl jsem po ní, aby do své hry přibrala kromě playmakerovské činnosti a nájezdů i střelbu zvenku. Myslím si, že se jí to podařilo a tím celému družstvu hrozně pomohla. V neposlední řadě velmi dobře plnila i obranné úkoly – obrana je sice její slabší stránka, ale ve finálových zápasech stejně jako celý tým pochopila, že bez obrany hráče bez míče nemůžeme Brnu konkurovat.“

Jana Stehlíková

„To je smolař. Po operaci, kterou podstoupila v loňské sezoně, se vrátila, ale najednou se znovu zranila. Sezona jí po zdravotní stránce vůbec nevyšla, koneckonců jako celému týmu. Měla obrovské tréninkové výpadky, což se na ní viditelně hodně podepsalo. Věřím ale, že až dožene kondici, tak se může v budoucnu prosadit, protože talentovaná určitě je, jediným jejím problémem je zdraví.“

Evanthía Maltši

„Tohle je hráč, který mi hrozně vyhovuje. Já mám totiž rád tyhle „drzouny“ – v dobrém slova smyslu – o kterých se ví nejenom v zápase, ale i na tréninku. Evina je hráč, který musí stoprocentně cítit důvěru trenéra a věřím, že jí také cítila, což jí hodně pomohlo. Několikrát jsem jí do zápasu dostával i napotřetí, ale ona nám to vždycky vrátila. Nemluvím jen o její vítězné trojce na konci čtvrtého utkání, která nás zřejmě ještě více posadila na koně, ale všeobecně. Mně se navíc moc líbí i v tréninku, protože je hecíř a nosič dobré nálady.“

Tereza Pecková

„Pořád je to talent, který má před sebou velkou budoucnost, ale potřebuje nabrat víc sebedůvěry a herní drzosti. Zatím se mi nějak nedaří to v ní vypěstovat, ale v případě, že by to měla, má předpoklady být velice dobrým hráčem nejen české, ale i evropské úrovně. Pořád doufám, že překročí svůj stín a bude hráčem, na kterého je spolehnutí. Měla by si furt uvědomovat, že jí věřím, a na tom by měla postavit své výkony. Neměla by hrát pod takovým tlakem a podléhat nervozitě, s čímž má zatím ještě problémy.“

Sonja Kireta

„Sonju jsem hodně chtěl a přál jsem si jí, bohužel jí hodně brzdila zranění. Když se uzdravila, tak sice dřela, trénovala naplno, ale do potřebné kondice už se nestihla vrátit. Potřebovali jsme, aby se rozehrála aspoň v semifinále proti Trutnovu, abychom zjistili, jak je na tom kondičně a basketbalově, ale to se bohužel nepodařilo a potom už pro mě bylo obrovské riziko ji vracet do sestavy. Ve druhém finále jsme to zkusili, ale nedopadlo to dobře – bylo vidět, že kondičně má problémy. Spolu jsme to ale rozebrali a už se těším na další sezonu. Slibuji si od ní hrozně moc a vím, že bude základním hráčem týmu.“

Markéta Bednářová

„Marky předvedla to, co jsme od ní potřebovali. Je to hráč, u kterého přesně vím, co od něj na hřišti můžu očekávat a to je její obrovská deviza. Předváděla standardní výkony ve hře v obraně, v útoku – v případě, že se dostala do střeleckých pozic – byla také velice nebezpečná. Na konci sezony jsme měli hru postavenou trošku jinak, takže se spíš hodila na pozici 1, ale určitě odvedla velký kus práce.“

Sandra LeDréan

„Další smolař. Těch zranění bylo moc, a když už se z toho Sandra dostala, zase přišla trombóza a bylo jasné, že už si letos nezahraje. Je to ale hráč, který družstvu strašně moc pomohl na trénincích, protože je pozitivně myslící člověk, který pomáhá vytvářet dobrou atmosféru. Myslím si, že ona i my ostatní se už těšíme na příští sezonu, až bude zpátky!“

Ivanka Matič

„Také ona měla kvůli dlouhodobým zraněním výpadky v přípravě. Někdy se stávalo, že šla jenom do zápasu, bez tréninků, a po nich se opět vracela na marodku. V určité části sezony ji logicky provázal problém s kondicí, ale ve finále splnila to, co se po ní chtělo – hlavně v obraně, kde dostala dál od koše Petru Kulichovou a neumožnila Brnu jejich kvalitní útoční doskok. Její největší problém byl v útočné činnosti, kde jsem si od ní sliboval přece jen víc.“

Kateřina Elhotová

„Má velkou perspektivu. I přes své mládí se prosazovala jak v české lize, tak i v Eurolize. Fantastické úseky měla i ve finále ŽBL, kde chvílemi přebírala družstvo z tahu Evanthie Maltsi nebo Nykeshy Sales. Je to koncový hráč, střelec, který vyhledává hlavně zakončení, ale příliš nemá ráda mezihru. Ve fázi volné hry se s ní stále musí pracovat, aby byla komplexnější. Někdy se jí stane, že když se třeba dvě minuty nedostane do zakončení, tak trochu ztratí rytmus. Na druhou stranu se hodně zlepšila v obraně, na které zapracovala. Celkově dostávala hodně minut a splnila to, co jsme od ní chtěli – musím ale říct, že já od ní budu chtít ještě víc (opět se pousmál).“

Ieva Kublīna

„Je to hráč na pozici 4, který má hodně rád střelbu zvenku. Nerada hraje zády ke koši, je lepší do střelby, než do hry 1 na 1. Mluvil jsem s ní o tom, že právě na hře 1 na 1 – a to i zády ke koši – budeme muset pracovat. Za krátké období, které v týmu byla, však určitě splnila to, co se od ní čekalo. Mohu říci, že lidsky i basketbalově nám hrozně pomohla!“

Nykesha Sales

„Já ji mám navnímanou spíš na pozici 4, na které hrála i v Lotyšsku, než přišla k nám. Preferoval jsem její hru na dlouhém, protože jsme na této pozici měli velké zdravotní problémy. Jsem ale moc rád, že jsem včas pochopil její mentalitu, že jsem s ní včas mluvil o její hře a že jsem ji včas motivoval na finále, kde hrála z trojky. V tomto období úplně rozkvetla, protože hrála to, co umí – myslím si, že právě Nykesha byla ve finále tím pověstným jazýčkem na misce vah. Stali jsme se těžko bránitelným týmem zvenku a ona navíc vnesla i určitou tvrdost do naší obrany.“

Swin Cash

„Musím říct, že k nám přišla s obrovskými kondičními problémy a ještě k tomu měla potíže se zdravím. Vůbec jsem nevěděl, jak naše spolupráce dopadne, ale Swin se postupně zvedala – jak fyzicky, tak herně – a nakonec se stala hnacím motorem našeho týmu. Když jsem se dozvěděl, že musí odjet, protože půjde na operaci, tak jsem se s tím těžko smířoval. I po jejím odjezdu jsme zůstali v kontaktu, vyměnili jsme si několik mailů, kde psala, že náš tým pořád sleduje. Když hrála, strhávala svým přístupem celé družstvo, takže zlatá medaile jednoznačně patří i jí!“

Realizační tým

„Každý musel makat, hlavně zdravotní komise to letos měla hrozně těžké (hořce se pousmál). Vždyť jsme byli víceméně skoro denně v nemocnici... Musím říct, že tenhle tým se podařilo sestavit velice dobře, protože všichni odváděli svou práci na vysoké úrovni. Byl bych rád, kdybychom spolu vydrželi co nejdéle a měli i dál úspěchy.“

